

relse af forslaget ikke vil medføre en uacceptabel svækkelse af reaktionssystemets præventive virkning.

Forslaget vil bevirke en ønskelig aflastning af kriminalforsorgens afsoningskapacitet, en stigning i statens bødeindtægter samt en lettelse hos anklagemyndigheden og ved domstolene. Anvendelsen af bøde i stedet for frihedsstraf vil nemlig medføre, at en betydelig del af sagerne fremover vil kunne afgøres ved, at den pågældende vedtager et bødeforelæg fra politiet, således at det ikke er nødvendigt at indbringe sagen for retten. Ønsker den pågældende sagen afgjort ved retten, vil retsplejelovens regler om bødevedtagelse i politisager også kunne anvendes.

4.4. Efter andet punktum i den foreslåede nye affattelse af færdselslovens § 117, stk. 5, kan straffen i gentagelsestilfælde stige til hæfte eller fængsel indtil 1 år.

Reglen er udformet fakultativt, men det forudsættes, at straffen ved første gentagelse (i andengangstilfælde) og ved yderligere gentagelser er en frihedsstraf, medmindre der foreligger særlig formildende omstændigheder.

Straffen i 2. gangstilfælde bør normalt fastsættes til hæfte i 7 dage og i 3. gangstilfælde til hæfte i 14 dage. Forslaget indebærer således ikke kun, at førstegangstilfælde straffes med bøde, men også at der i forhold til i dag i gentagelsestilfælde sker en forskydning af udmålingsniveauet til en lavere strafposition. Forholdet mellem det gældende udmålingsniveau ved et enkelt forhold af kørsel i frakendelsestiden og den udmålingsskala, der tænkes anvendt efter en gennemførelse af forslaget, fremgår af følgende skema:

	Gældende udmålingsniveau	Udmålingsniveau efter forslaget
1. gangstilfælde	7 dages hæfte	bøde
2. gangstilfælde	14 dages hæfte	7 dages hæfte
3. gangstilfælde	20 dages hæfte	14 dages hæfte

Foreligger der flere nye forhold til samtidig påkendelse, eller er der tale om yderligere tilfælde af gentagelse, bør der ligesom efter hidtidig praksis ske en forhøjelse af straffen.

Spørgsmålet om gentagelsesvirkning afgøres i overensstemmelse med den almindelige regel i straffelovens § 81. Der tillægges således en tidligere dom eller bødevedtagelse i anledning af kørsel i frakendelsestiden gentagelsesvirkning, hvis betingelserne herfor efter straffelovens § 81 er opfyldt, herunder at det tidligere forhold er begået på et tidspunkt, hvor gerningsmanden var fyldt 18 år, og det nye forhold er begået inden for 5 år efter, at straffen for det tidligere forhold er udstået, endeligt eftergivet eller bortfaldet. Er straffen for det tidligere forhold en bødestraf, regnes 5 års fristen fra datoen for den endelige dom eller bødens vedtagelse. I overensstemmelse med gælden-

de praksis er det uden betydning for spørgsmålet om gentagelsesvirkning, hvorvidt den tidligere overtrædelse vedrører en anden frakendelse af førerretten end det nye forhold. Dette gælder også, selv om der mellem de to frakendelsesperioder har været et tidsrum, hvor tiltalte ikke har været frakendt førerretten og eventuelt har generhvervet sit kørekort.

4.5. Der tilsigtes med forslaget ikke nogen ændring af den praksis, der følges med hensyn til strafudmålingen i sager, hvor kørslen i frakendelsestiden sker i forbindelse med ny promille- eller spirituskørsel.

5. Appelbegrænsning i civile sager.

5.1. Der foreslås gennemført en appelgrænse for byretsdomme m.v. i civile sager. Forslaget har til formål at aflaste landsretterne for småsager og indebærer, at sager vedrørende økonomiske krav på op til 10.000 kr. kun kan indbringes for landsretten med Justitsministeriets tilladelse.

5.2. Efter gældende dansk ret er der adgang til at indbringe byretternes domme i civile sager for landsretten uden særlig tilladelse. Afgørelser, der er truffet af fogedretten, kan endvidere med visse undtagelser frit indbringes for landsretten. Bestemmelser om sagsomkostninger i domme, kendelser eller beslutninger afsagt af en byret og afgørelser om omkostninger truffet af fogedretten kan endvidere efter reglerne i retsplejelovens §§ 389, stk. 1, 391, stk. 1, og 503, stk. 2, indbringes for landsretten ved kære.

I norsk ret er adgangen til at indbringe domme i civile sager for højere ret derimod begrænset efter sagens økonomiske værdi. Adgangen til at anke domme afsagt af by- og herredsretterne til lagmannsretten gælder efter den norske retsplejelov således kun sager, der vedrører krav på over 15.000 norske kr., svarende til ca. 16.000 danske kr. Værdigrænsen er senest forhøjet pr. 1. januar 1987 fra 5.000 norske kr. Er betingelsen ikke opfyldt, kan anke alene ske efter indhentet tilladelse fra lagmannen.

Appelbegrænsninger kendes imidlertid også i dansk ret. Således gælder der på det strafferetlige område regler om ankebegrænsning i politisager, jf. retsplejelovens § 962, stk. 2. Bestemmelsen indebærer en betydelig begrænsning i det offentliges adgang til at anke domme afsagt af en byret. Kan der efter de lovbestemmelser, titlalen lyder på, alene idømmes bøde eller konfiskation, er det offentlige (anklagemyndigheden) som udgangspunkt afskåret fra at anke byrettens dom. Bestemmelsen indeholder desuden visse begrænsninger for den tiltalte, idet dennes ankeadgang er betinget af, at den pågældende har givet møde i sagen, og at dommen lyder på højere straf end 10 dagbøder eller bøde på 1.000 kr. eller konfiskation